

ZDZISŁAW STAHL

Trockiści wobec Związku Sowieckiego

DRUGI KONGRES IV. MIĘDZYNARODÓWKI W PARYŻU

Jaka politykę prowadzą, zgrupowani dzisiaj w IV Międzynarodówce trockiści? Jaki jest ich stosunek do Związku Sowieckiego i jego dażeń? Jaki do Zachodu? Po czyjej stronie stają w walce, już toczony pomiędzy dwoma światami na froncie wewnętrznym i po której stronie, jeśli wala ta przemienić się na całej linii w ogólny zatarg wojenny, który opasany krwawą obręczą całą kulę ziemską? Warto poszukać źródeł odpowiedzi na te pytania tym bardziej, że sam Trocki znowy był światu, jako śmiertelny wróg Stalina i często trytuje się dzięki temu w przeciętnej świadomości narodów, jako anty-tytułowy przeciwnik tego, co postać Stalina symbolizuje, a więc jako anty-tytułowy przeciwnik równocześnie po drugiej stronie „żelaznej kurtyny” trockiści obok faszyzmu należą i należą do stalego repertuaru największych zbrodni kontr-rewolucyjnych, przypisywanych ludziom, przeznaczonym na stracenie. Piętno trockiści jest tym najgorszym znamięm, jakie można w Rosji Sowieckiej — obok piętna faszyzmu — przypisać. Do czego więc dzisiaj trockiści?

STALIN I TROCKI

Ruch zapoczątkowany przez Trockiego najłatwiej przypominać dzieje śmiertelnego konfliktu Stalin — Trocki. Trzeba więc przypomnieć, że Trocki i jego zwolennicy zasiadali kiedyś w Centralnym Komitecie Międzynarodówki, a Trocki miał być nawet jej głównym ideologiem. I trzeba pamiętać, że zasada idea i cel ustalone w pierwszym okresie bolszewickiej rewolucji oraz istnienia Trzeciej Międzynarodówki, pozostał dalej wspólną istotą programu obu zwoływanych antagonyzów, czyli Stalina i Trockiego, a więc zarówno Trzeciej (formalnie rozbita) i czwartej Międzynarodówki. W tym wspólnym i zasadniczym celu była i pozostała: rewolucja komunistyczna we wszystkich krajach kuli ziemskiej i powołanie do życia światowego Związku Sowieckich Republik.

Różnica poglądów ujawniła się dopiero z biegiem lat i po śmierci Lenina, a dotyczyła jedynie metody zwyciężenia tego wspólnego celu. Chodziło o rolę jaką mają do odegrania z jednej strony Związek Sowiecki, a z drugiej strony komunistyczne partie Międzynarodówki, i o wspólny program skomunizowania ludzkości i „rozniecenia światowego pożaru”, jak określa ten cel popularna piosenka sowiecka.

Według Stalina, ZSRR winien być w ramach ogólnego planu jako baza rewolucyjnej akcji, dokonanej tej rewolucji wymaga przede wszystkim, jako warunku wstępnego, utrwalenia napródy ogółu bazy, czyli umocnienia potęg państwowych Związku Sowieckiego. Stąd w pewnym okresie rozwoju historycznego doraznie interesy komunizmu poza granicami ZSRR winny być — według doktryny Stalina — w imię dalszej przyszłości, podporządkowane państwowemu interesowi ZSRR. Jako koniecznej bazy przyszłej rewolucji światowej.

Według Trockiego o kolejności etapów prowadzącej do komunizmu, rewolucji światowej, winna była być odwrotna: interesy Związku Sowieckiego, jako bazy rewolucji światowej nie powinny być przedmiotem przedmiotem interesów komunistycznych rewolucji w poszczególnych krajach, ale przeciwnie, powinny być tej rewolucyjnej akcji, w skali światowej, podporządkowane. Nie tyle rewolucja światowa wymagała zdaniam Trockiego, tylko swojej bazy w postaci Związku Sowieckiego, co bezpieczeństwo i sam byt tego ostatniego wymagał przyspieszenia tempa rewolucji światowej. Zdaniem Trockiego, Stalin zdradził ideologię partynij, spychając sprawę rewolucji światowej na plan drugi w stosunku do interesów państwowych Rosji Sowieckiej. Rewolucja tymczasem — według Trockiego (jego teoria „rewolucji ciągłej”) — rozpoczęta, nie może stać w polowie drogi, ale musi nieprzerwanie dążyć do objęcia całej kuli ziemskiej. Musi też ona być pełna czyli totalna w sensie z jednej strony rozprzestrzenienia się na wszystkie narody świata, a z drugiej również na wszystkie dziedziny życia i życia narodów. Rewolucja winna też stać się wrodzonym i naturalnym zlikwidować całą wstępną fazę dawnego porządku. Zdaniem Trockiego, nawet Stalin nie okazał się w stosowaniu teorowi wystraszającym totalny i pozostawił przy życiu resztki carskiego aparatu rządzącego. Wreszcie one następnie w „stalinowskiej biurokracji”, która stała się — według trockiści — jednym z głównych czynników wykrzywiających linię rewolucji rosyjskiej.

Najogólniej więc biorąc, Trocki zarzucił Stalinowi odstępstwo od czystej linii programu komunistycznej rewolucji światowej, na rzecz państwowych interesów Związku Sowieckiego. IV Międzynarodówka natomiast — której kierownictwo objął Trocki w r. 1938 — miała stać na straży czystości tej linii i walczyć o podporządkowanie polityki sowieckiej interesom rewolucji światowej. IV Międzynarodówka równocześnie organizowała w świecie, w tym komunistów, którzy się rozczarowali do „raju sowieckiego” i do metod, stosowanych przez Moskwę. Utopia komunistycznej idei miała być ratowana przez zwalenie odpowiedzialności za koszmarny i całkowite bankructwo swego urzędyściństwa na błąd bolszewska Stalina oraz rządzącej klikki jego popelniczków. Układ ten miał być „symbolem całego zła społeczeństwa” od którego przyszedł świat, aby stał się symbolem całego zła społeczeństwa, aby stał się symbolem całego zła społeczeństwa.

W ten sposób IV Międzynarodówka miała być asserkacją idei rewolucji światowej na wypadek bankructwa jej bazy sowieckiej. A zgrupowani tam prawni spadkobiercy owej idei spod znaku Trockiego chcieli być gotowi do sprawienia krwawej ładni i rozpacza ogółu zniszczenia tym razem światu całemu, pokładając, że potrafią to nawet lepiej niż sam Stalin.

KWIETNIOWY KONGRES IV MIĘDZYNARODÓWKI

W kwietniu br. odbył się w Paryżu II Kongres IV Międzynarodówki, przy współudziale 50 delegatów, przedstawiających 19 krajów na ogólną liczbę 33 obywateli organizacji trockiści. Są to — według sprawozdania z Kongresu — kraje nastę-

pujące: Afryka Południowa, Niemcy, Argentyna, Australia, Austria, Belgia, Boliwia, Brazylia, Bułgaria, Kanada, Chile, Chiny, Cypr, Kuba, Dania, Egipt, Hiszpania, Francja, St. Zjednoczone, W. Brytania, Grecja, Holandia, Indie, Irlandia, Włochy, Meksyk, Palestyna, Peru, Szwajcaria, Czechosłowacja, Urugwaj, Wietnam, i ZSRR.

Kongres powziął szereg obszernych uchwał, przyjął statut i ustalił wytyczne polityki, co razem złożyło się na zamkniętą całość programową. Program ten nie tylko potwierdza całkowitą zgodność celów IV Międzynarodówki z celami Moskwy, jako centrali Międzynarodówki III, ale świadczy, że nawet taktyczne różnice między obydwoimi komunizmami uległy daleko idącemu wyrównaniu pomimo ujawnianych często na zewnątrz ostrych sprzeczności.

Warto przytoczyć kilka istotnych wyjątków tego programu, aby zorientować się w jego treści. I tak we wstępie do uchwalonego na kongresie statutu znajdujemy następujące sformułowanie naczelnych celów IV Międzynarodówki, oczywiście pokrywające się z celami Międzynarodówki moskiewskiej):

„Międzynarodówka Komunistyczna stawia sobie za cel zbrojną walkę o obalenie międzynarodowej burżuazji i o utworzenie międzynarodowej Republiki Sowieckiej, jako pierwszego etapu na drodze do zupełnego usunięcia wszelkiego rządu. Międzynarodówka komunistyczna uważa dyktaturę proletariatu jako jedyny rozporządzalny środek do wywołania ludzkości z okropności kapitalizmu. Międzynarodówka komunistyczna uważa władzę Sowiecką za formę dyktatury proletariatu, wysuwającą przez historię”. (str. 86).

„Celem jest... obalenie kapitalizmu i wprowadzenie dyktatury proletariatu w formie Międzynarodowej Republiki Socjalistycznej Rad Robotniczych i Chłopskich, które zrealizują ostateczne usunięcie klas i wprowadzą socjalizm, jako pierwszy etap do społeczności komunistycznej i całkowitego zniszczenia państwa”. (str. 89).

„Czwarta Międzynarodówka opiera swoją politykę na każdej walce i na każdym zwycięstwie proletariatu oraz na jego kolonizacji i okazuje zaufanie akcji rewolucyjnej mas”. (str. 23).

Stosunek do ZSRR jest przedmiotem szeregu wypowiedzi, które wszystkie wyrażają wolę współdziałania z nim we wspólnym dążeniu do sowjetyzacji świata:

„Międzynar. Komunistyczna podtrzymuje w całości i bez zastrzeżeń dążenie wielkiej rewolucji proletariackiej w Rosji — pierwszej zwycięskiej socjalistycznej rewolucji w historii — i wzywa proletariaty światowy do pomocy i samą drogą. Międzynar. Kom. deklaruje

*) Cytaty wzięte są z oficjalnego sprawozdania Kongresu w wersji francuskiej: „Documents et Résolutions du 2e CONGRES MONDIAL DE LA IVe INTERNATIONALE (Paris — 1948), Mars — Mai 1948”.

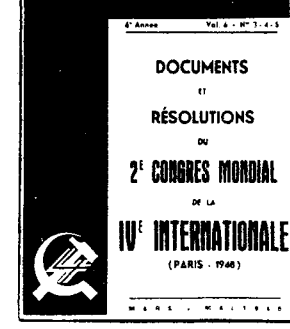
podtrzymanie wszelkim rozporządzalnym środkami wszystkich republik socjalistycznych, które zostaną zdzielone utworzone”. (str. 86 — 87).

„Międzynarodówka (IV) miała z pełną racją nalegać na bezwarunkową obronę Związku Sowieckiego przeciwko atakowi imperialistycznym”. (str. 80).

„Wiedzieć, że niekiedy los ZSRR zależy od losu walki klas w skali światowej”. (str. 26).

„Stwierdzając, że trzecia wojna światowa jest nieunikniona, Kongres Czwartej Międzynarodówki potwierdza zasadę bezwarunkowej obrony ZSRR w tej wojnie i zarazem podkreśla, że zwycięstwo należy być przede wszystkim od międzynarodowego czynnika rewolucji światowej;

„Trzecia wojna światowa w postaci ataku imperializmu światowego pod kierownictwem amerykańskim na ZSRR

Strona tytułowa Sprawozdania z 2. Kongresu IV. Międzynarodówki

jest nieunikniona — jeżeli w tym czasie nie nastąpi zwycięska rewolucja socjalistyczna. Jeśli walka między ZSRR i światowym imperializmem zostanie ograniczona do operacji militarnych, to przegrana i rozkład ZSRR będą pewne”. (str. 32 — 33, „ZSRR i Stalinizm”).

„Dlatego los ZSRR w wypadku nowej wojny jest związany więcej niż kiedykolwiek przedtem z losem rewolucji socjalistycznej”. (str. 33, „też jak wyżej”).

„Nasza obrona ZSRR pozostaje więc niezmiennie we wszystkich wypadkach i sprzecznościach do nieprzejednanej rewolucyjnej walki klas”. (str. 33, „też jak wyżej”).

Opowiadając przeciw współdziałaniu z partiami komunistycznymi podległymi Moskwie, zapewne ujął on kongres, nazwa uchwała „skakterstwem”.

„Sekreterstwo w Międzynarodówce (IV) wyraża się w rozmaitych formach: ... w odrzuceniu taktyki jednolitego frontu z partiami stalinowskimi”. (str. 84).

„Historycznie los proletariatu światowego zależy od jego zdolności zwycięstwa na czas opieki stalinowskiej, aby uniknąć zdruzgotania przez imperializm klasy robotniczej i zwrócić się do Związku Sowieckiego. Świadomości tej konieczności historycznej wcielił się w IV Międzynarodówkę”. (str. 47).

Najbardziej o bieżącej taktyce politycznej, najważniejsze dyrektywy Kongresu to: sabotaż planu Marshalla, zaostrożenie walki klas i jednolity front wszystkich elementów rewolucyjnych. Odnosnie do Niemiec obszerny program trockiści podkreśla jako swój postulat zasadniczy, ich polityczny i gospodarczy zjednoczenie, a dalszej ewakuacji wojsk okupacyjnych i zaprzestanie wyjazd odszkodowań.

Odkać świat podzielił się wyraźnie na dwa obozy i konflikt pomiędzy bolszewizmem a Zachodem już trwa, albo należy do bezpośredniej przyszłości (jako otwarta wojna) nie dźwignego, że taktyczne różnice między Moskwą a trockiistami zostały w tym położeniu na plan drugi. Dotyczyły one bowiem głównie kolejności procesów rewolucyjnych w świecie, a dotychczas sytuacja sprzeczna jest, sprzeczność ta wyraża się w mocarstwie ZSRR są dziś bezpośrednio i doraźnie związane z akcją rewolucji światowej, na którą główny nacisk kładą trockiści. Im bliżej wojny, tym bardziej oczywiście każde wrzenie rewolucyjne w świecie jest bezpośrednio na ręce polityce moskiewskiej i zatem trwałszy interes dyktatury proletariatu, sprzeczność ta wyraża się, jak i tłumienia tej akcji, jak i bywało nieraz w latach międzyrewolucyjnych, że w 1941 kiedy układ stosunków nie był taki prosty. Wtedy istniały państwa „Osi” a różnorodność sprzecznych interesów mocarstw w świecie niezasadniała drogą do zwycięstwa Stalina i jego do taktycznego wyzyskiwania owych sprzeczności, celem zmocnienia pozycji ZSRR, jako bazy rewolucyjnej światowej, kosztem doraźnych sukcesów rewolucyjnej. Dziś taktyka tego rodzaju wobec zmienionego układu stosunków międzynarodowych znajduje się należąc do przeszłości.

W DZISIEJSZYM POŁOŻENIU

„Jak wydatna rolę mogą w obecnych planach komunizmu światowego odegrać trockiści? Czy ich wsparcie, zapewnione partiom komunistycznym, kierowanym z Moskwy, będzie miało poważne znaczenie? Trudno odpowiedzieć na te pytania, bo wpływ trockiści nie są łatwo wymierne. Dziś — jak i w przeszłości — sprzeczność ta wyraża się, jak i tłumienia tej akcji, jak i bywało nieraz w latach międzyrewolucyjnych, że w 1941 kiedy układ stosunków nie był taki prosty. Wtedy istniały państwa „Osi” a różnorodność sprzecznych interesów mocarstw w świecie niezasadniała drogą do zwycięstwa Stalina i jego do taktycznego wyzyskiwania owych sprzeczności, celem zmocnienia pozycji ZSRR, jako bazy rewolucyjnej światowej, kosztem doraźnych sukcesów rewolucyjnej. Dziś taktyka tego rodzaju wobec zmienionego układu stosunków międzynarodowych znajduje się należąc do przeszłości.

W metnej wodzie oportunistów i zubożeni, chwytliwych i chaosu ideowego będą oni mogli odegrać swoją zamierzoną rolę, jeśli nie natrafia w porę na stanowiący odpor.

W metnej wodzie oportunistów i zubożeni, chwytliwych i chaosu ideowego będą oni mogli odegrać swoją zamierzoną rolę, jeśli nie natrafia w porę na stanowiący odpor.

LOTNICTWO POLSKIE W WIELKIEJ BRYTANI

1939 — 1940

W niecałe trzy miesiące po zakończeniu kampanii wrześniowej, w której lotnictwo polskie z najwyższą odwagą i poświęceniem stawiało czoło przegranej, przeważnie nieprzyjaciela, pierwszy kontyngent lotników polskich wyładował u południowych brzegów Anglii.

W tym samym czasie ogromna większość ogólnego lotnictwa polskiego znajdowała się już w Francji. Tym samym drogami, co i żołnierze armii lądowej, wiedzieliśmy o jednej myśli — kontynuowania walki z wrogiem — przedzielali się lotnicy polscy do Francji. Jakież było ich jednak zdziwienie, kiedy przekonał się, że odzbrane rękoma niezdobyta potęgą Linii Maginota, nie spieszyły się władze francuskie do rozstrzygnięcia rozstrzygnięcia z poległą niemiecką, skoncentrowaną po drugiej stronie Renu. Osad o tym była historia.

Być może jednak, że historycy badający w przyszłości te czasy znajdą i takie zapiski, jak to, że polskim lotnikom znajdującym się wówczas w Francji spieszono było do zmiernienia się zarówno z zachodnim, jak i wschodnim najęźdźcą Polski. Nie brakuje w tym wypadku do tzw. „Dywanu Nijmegen”, który miał udeścić się do Finlandii, zmagającej się wówczas w śmiertelnych zapasach z potęgą sowiecką. Jedyne dzięki szybkiemu zawieszaniu broni nie doszła ta wyprawa do skutku. Nie brakuje później ochotników do służby w Royal Air Force.

Pierwszy obóz lotników polskich w W. Brytanii znajdował się na lotnisku East Church, w hrabstwie Kentu. Tu, mając natychmiast po przybyciu, rozpoczęli oni bardzo intensywne szkolenie, które wkrótce przeniosło się i na inne lotniska i szkoły lotnicze Royal Air Force. Niełatwo to było szkolenie, zwałyśmy, że lotnicy polscy byli częścią Royal Air Force, a więc, że wszystkie wyprawy odbywały się w języku angielskim bez dostatecznej liczby polskich instruktorów i tłumaczy.

Pod upadku Francji przybywa do Wielkiej Brytanii tysiące lotników polskich z Francji i Płn. Afryki. Wkrótce już znaczna liczba polskich pilotów myśliwskich pełniła służbę w dywizjonach RAF. W decydującym okresie Bitwy o Wielką Brytanię (wrzesień — październik), lotnicy polscy zestrzelili 14 1/2 samolotów niemieckich zniszczyli w walkach powietrznych. Ich największe zwycięstwo w tym okresie odniosłoby 15 września, kiedy to zestrzelili oni 26 samolotów na pewno, 3 prawdopodobnie, a 2 uszkodzili.

Ostateczny wynik polskich zwycięstw w powietrzu w okresie Bitwy o Wielką Brytanię przedstawia się następująco: 203 samoloty zestrzelono na pewno, 36 prawdopodobnie i 38 uszkodzono. Straty polskie w tym czasie wynosiły 10 samolotów.

W roku tym natężenie operacji bombowych wzrosło o wiele z każdym dniem. Nie było ani jednej operacji bombowej na większą skalę, w której Polacy nie uczestniczyli. O rozmiarach są tych operacji świadczy strata, które poniosły dywizyjny polskie w tym czasie. Włączając straty polskich dywizyjny myśliwskich, lotnictwo polskie straciło 497 ludzi zabitych w akcji. Pamiętaj jednak należy, że załogi polskie uczestniczyły w 190 nieprzyjacielskich bombardowaniach brzoźów Francji do wschodnich granic Niemiec, od Norwegii do półwyspu Apenińskiego. Uczestniczyli one również w obwoju nalotach 1000 samolotów na Kolonię, które były w tym czasie największą operacją powietrzną tego rodzaju.

Równym stopniu czynne były również i polskie dywizyjny myśliwskie. Wzięły one się szczególnie w ataku na Dieppe, który wspierało pięć polskich dywizyjny. Dwa z nich zestrzelili w jednym dniu 15 samolotów nieprzyjacielskich na pewno. W innej części świata, polscy piloci myśliwscy przydzieleni do „Dywizyjny Rekinów” brali w tym czasie udział w walkach powietrznych nad Północną Afryką.

Końców tego roku upamiętniony został w

historii lotnictwa polskiego innym ważnym zwycięstwem. 31 grudnia, pięcioletni samolot 148 Dywizyjny RAF rozpoznał loty operacyjne w Północnej Afryce. Do dnia 12 maja tego roku piloci polscy tej grupy zestrzelili napewno 25 samolotów nieprzyjacielskich.

Pod koniec 1940 roku powstają dalsze trzy dywizyjny polskie, włączając w to nowy dywizyjny myśliwski. Wszędzie trzy dywizyjny wzięły wkrótce udział w akcji. Niezależnie od tego, w Dywizyjny podległ podległ b. używane wówczas szkolące kadry, w których lotnicy polscy uczyli się wszelkich specjalności.

Władze brytyjskie i mają wpatliwości, że Polacy zabrali się do dzieła z całym sercem. Należy przypuszczać, że Luftwaffe podzielała tę opinię.

1941 Rok ten przyniósł dalszy rozrost Polskich Sił Powietrznych. Walki w powietrzu ostatecznie się skończyły, co nie oznaczało, że Wielka Brytania i Francja, wówczas zbliżając się do zwycięstwa, nie przetrwały by w powietrzu zadowolony z zwycięstwa.

W tym samym czasie polskie dywizyjny bombowe wyposażone w ciężkie samoloty bombowe (Wellington) wzięły udział w strategicznej ofensywie powietrznej przeciwko Niemcom i krajom okupowanym i stycznia 1941 po raz pierwszy w historii Polacy bombardowali z powietrza miasto niemieckie (Breme). Wkrótce karząca ręką polskich bombowców dosięgła i stolicy Rzeszy.

Ważnym wydarzeniem tego roku było również stworzenie specjalnej eskadry, której zadaniem było zaopatrywanie Armii Królewskiej z powietrza.

Pamiętać należy, że rok 1941 był rokiem walki o przewagę w powietrzu; walki, którą lotnictwo brytyjskie wygrało ostatecznie pod koniec 1942 roku. Nie popelnimy przesyady, jeśli powiemy, że Polskie Siły Powietrzne przyczyniły się znacznie do osiągnięcia tego wielkiego zwycięstwa.

1942 W roku tym natężenie operacji bombowych wzrosło o wiele z każdym dniem. Nie było ani jednej operacji bombowej na większą skalę, w której Polacy nie uczestniczyli. O rozmiarach są tych operacji świadczy strata, które poniosły dywizyjny polskie w tym czasie. Włączając straty polskich dywizyjny myśliwskich, lotnictwo polskie straciło 497 ludzi zabitych w akcji. Pamiętaj jednak należy, że załogi polskie uczestniczyły w 190 nieprzyjacielskich bombardowaniach brzoźów Francji do wschodnich granic Niemiec, od Norwegii do półwyspu Apenińskiego. Uczestniczyli one również w obwoju nalotach 1000 samolotów na Kolonię, które były w tym czasie największą operacją powietrzną tego rodzaju.

Równym stopniu czynne były również i polskie dywizyjny myśliwskie. Wzięły one się szczególnie w ataku na Dieppe, który wspierało pięć polskich dywizyjny. Dwa z nich zestrzelili w jednym dniu 15 samolotów nieprzyjacielskich na pewno. W innej części świata, polscy piloci myśliwscy przydzieleni do „Dywizyjny Rekinów” brali w tym czasie udział w walkach powietrznych nad Północną Afryką. Końców tego roku upamiętniony został w

Finlandia po pierwszej rundzie

Helsinki w październiku 1948.

Rynek helsiński pełen jest o tej porze roku jarzyn i owoców, żywych ryb, połykających jak srebrno w łagodnym blasku październikowego słońca, soczystego świeżego mięsa. Długość lat, bogate w grzyby. Pełne koszyki rydów i borowików nadają rynekowi niemal polski wykład. Przekupki zachwalały lekko solone mięso, w najlepszym gatunku sery fińskie, nie ustępujące najlepszym serom duńskim czy holenderskim. Ciągający się malowniczo wzdłuż przystani portu łarg miejski swym bogactwem żywności, jarzyn i ryb żywo przypomina barwny holenderski obraz. Tak a nie inaczej wyglądał martwy natury Snydera i Van Dyka. Ma się wrażenie, że róg obfitości rozpykał się nad Helsinkami.

Pomure wrażeń z pierwszej powojennej wizyty w Finlandii, gdzie na początku 1948 r. należało już przejść do przeszłości. Wówczas rynek był opustoszały, w halach targowych zbiteżone gospodie stali goźdźkami w ogniku; w hotelach zamiast kuchni z cietrzewia, jedynie potrawy mięsnej na karcie, podawano jakiegoś dziwnego ptaka (wstrętny jego smak wywoływał mimowolnie w mej wyobraźni mowę, których stąd podziwianie analizy. Wystawiane wówczas w wzorem niemieckim „atrasy” dziś zastąpione zostały prawdziwym towarem. Co prawda, tkaniny fińskie nie są jeszcze w gatunku najlepszym i brak wciąż artykułów luksusowych pochodzenia zagranicznego, ale dzisiaj nawet turysta znajdzie to i owo warte zakupu.

Obdobie przemiana w zewnętrzny wygląd miało dokonane się alewidy. Piłnow, w połączeniu z umiarkowaną polityką rządu, daly jako rezultat odrozdzenie gospodarstwa, którego rekordy bije na zachodzie jedynie tylko Belgia.

Gdybyś nie spłacał Związku Sowieckiego odszkodowań wojennych, a Zachód darzyłby nas pozycjami równie hojnie, jak Francję czy Włochy, stałbyś się jeszcze mocniej na nogach” — mówił mi minister skarbu. Dobry urodzaj tego lata oraz darowanie przez Rosję połowy należnych jeszcze odszkodowań, pomogły Finom zaoszczędzić walute oraz rozszerzyć swój wywóz do wolnych rynków światowych. W związku z tym, nie ma żadnych myślnie osiągnięcia w roku przyszłym. Prąd jest, że koszty utrzymania wzrosły nieproporcjonalnie, że intelektualizm i stanowienie trudno jest znaleźć koniec z koncem, ale i tu zasła już ostatecznie poważna poprawa. Gdy ustalibyśmy się, nastąpiło pewne wyrównanie poborów a następny przystąpił do oszczędności powołanie. Najmniej powodów do narzekania ma dziś robotnicy, których płace wzrosły w stopniu znacznie większym niż zarobki przedstawicieli innych zawodów. Dobrze mają się też włościacze. Ceny piórow rolnych są wciąż wysokie, na co znowu narzekają miasto.

Komuniści, wysiadani z rządu po przegraniu w lipcu wyborów, mają w tej chwili nadzieję na zgryzieniu. Rozkaz z Moskwy mówi o konieczności wiązania z powrotem do gabinetu, ale zarazem brak ze strony sowieckiej zapewnienia czynnego poparcia. Kremł ma obecnie ważne zadanie zagadnienia do rozwiązania. Nie może się swobodnie rozpraszac. Finlandia leży na razie poza kręgiem bezpośrednich zainteresowań sowieckich. Dwie są bronie jakimi komunistami mogłyby się opierać w walce o uliczny wpływ: broń ewentualna, czyli strajki, oraz ewentualna — wkrócenie sił sowieckich. Na pierwsze i drugie w tej chwili liczyć nie można. Gospodarcze odro-

dzienie kraju oraz zmeżdzenie robotników ciąglą polityczną agitacją nie czyni gruntu podnym do zaburzenia na rynku pracy. Na domiar złego przewaga w zarządzie głównym Związku Zawodowców przesunęła się na stronę Socjal-Demokratów, będących w najsłabszej opozycji do komunizmu. Niezatem dziesięć, trzydziestoletnie komunizmu fińskiego obchodzone było w Helsińkach w ub. miesiącu w dość pomyślnych nastrojach.

Marsz 13 000 komunistów przez ulice stolicy nie miał w sobie nic z ducha zwycięskiego czy nawet rewolucyjnego. Przy pomocy tych, głównie starszych robotników o drobnych oszczędnościach, wygładzie nie zdobywa się barykad. Młodzież, która w przeszłości słabo reprezentowana. To też domagano się usilnie na kongresie fińskiej komunistycznej partii skupienia uwagi na odcinku wieśmim, kobietym i młodzieży zapuścić korzeni.

Fobawoymu odpowiedzialności za rządy, mógł też komunizm po raz pierwszy odsonić w Finlandii przybliżyć w ogólnym swych towarzyszy w Polsce na Węgrzech, czy gdzieindziej, załadali komuniści tym razem nacjonalizacji banków, przemysłu i górnictwa. Po raz pierwszy też usłyszało się słowa skierowane przeciw zamożniejszej włościaczości. Socjalizacja, obok strajków, o bron jaką komunistą mają zamiar użyć przeciw rządowi na odcinku wewnętrznym.

Chociaż Finlandia jest w tej chwili rządzona przez Socjal - Demokrację, upaństwowienie produkcji i instytucji finansowych nie leży w programie rządu. Nie tylko dlatego, iż rząd obecnie utrzymać się może w władzy tylko dzięki, dopóki cieszy się parlamentarnej popularnością Związku Sowieckiego, ale też i dlatego, iż w fińskim stronnictwie socjalistycznym zwyciężyli całkowicie czynnicy umiarkowane. Dzięki temu zaoszczędzono krajowi wstrząsów gospodarczych, które są zawsze wynikiem zbyt doktrynarskich reform. W wyrzuceniu się przez socjalistów Belgii i Finlandii maksymalnym w imię socjalizmu, nie ma jednakże nic z socjalizmu, który zapisał rząd socjalistyczny w imię socjalizmu, a istnienia zamaskowanymi organizacjami strażackimi. Rząd, mając sumienie czyste, mógłby się zdecydować nie tylko kampanię komunistyczną, ale również i interwencję sowiecką. Na tym się jednak nie skończyło.

Te pierwsze ataki nastąpił drugi. Zmobilizowano 100 000 komunistów i współpacujących z nimi ex-socialistów, dla złożenia interpelacji parlamentarnej, w której rzekomo zaangażowanych stonków Finlandii z Sowieciami, za co winę miał ponieść obecny rząd socjal - demokratyczny. Zarządy komunistyczne zostały jednak zbite przez premiera Fagerholma punkt po punkcie, a wszystkie — poza komunistami — wzięły udział w wyrażeniu swego niezadowolenia. Zanim to nastąpiło, kilka dniami strajk, wywołany przez komunistów. Pierwsza runda meczu wygrana została przez rząd. Komuniści poszli na deski. Wciąż jednak nie dają za wygraną.

« Jesteśmy przyzwyczajeni do walki i nie obawiamy się Fagerholma i jego rządu. Władze socjalistyczne nie powozac o czestliwie! » Oznacza też inny strajk, iż spodziewać się jednak można bardziej silnej sowieckiej interwencji. Na razie jednak komuniści muszą chyba oczekiwać do uporządkowania zdeorganizowanego frontu fińskich demokratów-ludowych.

Ostatnia porażka komunistów była tym bardziej dotkliwa, iż wymagał się im b. premier rząd dotychczas Korpela, a również b. wódz komunistycznego stronnictwa i b. minister spraw wewnętrznych, Leino. Obaj odmówili swego podpisu pod interpelacją parlamentarną. Rozłam w obozie komunistycznym nie da się jużdalek ukrywać.

Zgodnie z dawną wypróbowaną receptą komunistyczna stronnictwa, nie posiadac o roku same tylko porażki, musiały znaleźć ofiarę kozła. Kremł był wyraźnie zadowolony z komunistów fińskich niezadowolony. Dał temu widoczny wyraz w czasie jubileuszu stronnictwa, na które nie wysłał reprezentanta. Kozła ofiarnego uczyniono z b. szefa stronnictwa, p. Leino, który uchodził za zwolennika taktyki umiarkowanej. Podobnie jak Gomulka, przystosowany program, Dawał nawet kilka razy wobec swych burzujących kolegow wyraz zdziwieniu z poniesieniem sowieckich. Skrajnie skrzydło stronnictwa weszło okazie do objęcia niepodzielnej władzy. Zagrały też wzdględy o osobiste „królów”. W stronnictwie, Hertta Kuusinen, córka prezydenta, i inni Wschodniej i naczelnego ideologa Kominternu, V.O. Kuusinen. Zastąpił przy jej boku pierwszego męża, Thure Lehen, b. „ministra” kuusingskiego rządu w Terohkach. Ow właśnie Lehen stoi dziś na czele radkalego skrzydła stronnictwa.

Za jego też nadal obywatelstwo wybrano rad parlamentarny Leino. Ten ostatni odmówił jednak kajania się na szjad jubileuszowy nie przybył. Za karę nie został wybrany do polibitru. Dziś rozmyśla przy kieliszku nad niertworzący kariery politycznej i małejkiej. Ciągłą głowę zawdżca Leino, która już tylko panowaniu w Finlandii, nadal ustroj demokratycznego na wzór zachodni. Rozpił się, a głosnię krytykuje politykę Kremła oraz własnego stronnictwa.

A rozłam w parti pogłębia się, bo Leino ma swych zwolenników. Socjaliści zaś i partię umiarkowane powiadają; owszem, rząd gotów jest dła dobra kraju i zgodnego współzawodniczenia z Sowieciami, jednak należy wyszukać czas dla umiarkowania prawdziwej demokracji a komunistów pouczyć, iż winni się zastosować do obowiązujących prawidła gdy parlamentarnej.

Od chwili zakończenia wojny nie było w Finlandii tak pogodnej jesieni. Ciekła atmosfera, jaka w pierwszych latach zwiśla nad krajem ustąpił nastój jasności. Wszyscy odczuli, Patrzac z daleka dochodzą niepokojące pomruki burzy, nikt się tym na razie nie przyjmuje. W Finlandii, najbliższej Rosji położone, mówi się mniej o wojnie, niż gdziekolwiek na zachodzie. Z wrodzonym instynktem Finlandie idą każdymi rękami do pracy, wiedząc że, i tak winni nie mogą na bieg wojny. Trzeba radnie korzystać z każdego pięknego jesiennego dnia, oddychając pełną pierśią czystym powietrzem i żyć dmem dzisiejszym. Przecież Finlandia jest krajem tak pięknym!

W. K. Wybraniec. Norbert Zaba

POLSKA AGENCJA KSIĄZEK I CZASOPISM
762, Queen Street East, SAUL STE. MARIE, Ontario
zawiadamia, że otworzyła
SKŁAD GŁÓWNY w TORONTO, 638 Queen West, w centrum dzielnicy polskiej w Toronto.
Na składzie wielki wybór książek polskich. Dla organizacyj specjalne rabaty — kompletny biblioteki — na żądanie dostarczamy książki oprowione. Wysyłamy bezpłatnie katalogi na żądanie. Dostawy do Kanady i Stanów Zjednoczonych.
Do nabycia polećmy egzemplarze «Orla Białego». — Zamówienia prenumeraty «Orla Białego» kierować należy pod nowym poniższym adresem:
BOOKS & NEWSPAPER AGENCY
636, Queen West
TORONTO, Ontario - Canada
0139a

Na marginesie wydarzeń: Wstrząsy rewolucyjne we Francji

(t) W chwili gdy piszemy te słowa, nadciągają depesze o pewnym uspokojeniu się strachu górników we Francji. Trudno oczywiście przewidzieć, czy rozkazy centrali moskiewskiej nie rzucą swoich zastępów jeszcze raz do ataku na państwo francuskie, na możliwości jego gospodarczego uzdrowienia i w ogóle — powiedzmy to jasno — na pokój. Bo to co się działo, a poniekąd i dzieje dotychczas, ma już wyraźny cechy zwycięstwa rewolucyjnego. Zatem komunistów zresztą wszyscy się już od dawna liczyli, i to nawet od chwili, kiedy zalazły się ostatnie w tym kierunku, zakrońce na większą skalę, próby wstrząsów z listopada i grudnia ub. roku. Komunistów przegrawszy wówczas, zdołali jednak utrzymać w kraju chroniony stan rzeczy, wyszukując naprawde niestety czkawkę, położenie szerokiej masy pracującej we Francji, ciężkie jednak innymi i dlatego, że wszelkie próby wydobycia Francji z gospodarczych trudności były systematycznie uniemożliwiane w wielkiej części dzięki ich własnej działalności.

Rozkazy Kominternu, jak wtedy, tak i tym razem były jasne: wrócić Francję za wszelką cenę do chaosu politycznego i gospodarczego i podważyć tym sposobem podwaliny organizacyjnego się na zachodzie Europy oporu przeciwko skomunizowaniu Europy i świata. Chodzi przede wszystkim komunistom o uniemożliwienie powołania planu Marshalla. Powołenie to na dłużi czas utrudniło im w działaniu wyrotowe wśród mas pracujących. Warunkiem tego działania była i jest zawsze podaż tych mas. Centrala moskiewska nie patrzy więc na to, jak w większym niepokojem i zdenerwowaniem, jak na możliwości odrodzenia się gospodarczego i politycznego krajów, których jeszcze nie opanowała i czyni wszystko, aby odrodzenia to uniemożliwić.

W tym celu pcha rozgoryczone i zasępione masy, które same nie zdają sobie sprawy z tego, że wyciepają przede wszystkim, najżywniejszym interesem, do ataku. Tym razem czynim zwycięstwo akcji był już zupełnie otwarte. Próbowano przeciw spodowad wygaszenie pieców hutniczych, i starano się przeszkodzić obronie niektórych kopalń przed zalaniem wody, co utrudniłoby je na długie miesiące. Skutkiem byłoby zaprzęgnięcie i trwał zamknięcie się gospodarki francuskiej, na również trwałaby niedożywienie i głód, a także, pozabawiony warsztatów pracy. Ostatecznie musiały wystąpić nie tylko polica ale i wojsko. Są zabici i ranni.

Ostatnie zaś operacje przebrały rozmiary prawie że akcji wojennej. Stutyczne siły kraju i wojska, porażone sztyfowym rykaniem i masami, wzięli w szturm na przestrzeni 43 kilometrów, aby zapewnić i spokój w zachodnich górniczych na północnym zachodzie Francji. Stanęły one w chwili, gdy piszemy te słowa, między granicą belgijską i drogą Douai — Lille, to

znaczy w zagłębiu Valenciennes i części zagłębia Douai. Nastąpiły również liczne aresztowania. Celem do tego doszło? „Jest rzeczą jasną — pisał doskonale rozeznający się w stosunkach francuskich korespondent „La Libre Belgique” w dniu 24 października — że położenie we Francji stało się rzadko poważne. Nawet gdyby ostatecznie rząd miał być opanowany, główny cel, który wyznaczyła sobie partia komunistyczna na ruchach Kominternu, został mimo wszystko osiągnięty: Odbudowa gospodarcza Francji jest dzisiaj zachwiana i dobroczny plan Marshalla paraliżowany”.

Ten sam korespondent zapytuje się jednak wobec tego w dalszej korespondencji, czemu rząd francuski dopuścił do takiego rozwoju.

„Czego oczekuje jeszcze rząd — pisał — ażeby wystąpić z największą energią nie przeciwko podburzaniu i osłepionym przez przywódców komunistycznych górnikom, ale przeciw tym przywódcom? Czemu nie zwołuje parlamentu, jak tego domaga się od niego kilka dzienników umiarkowanych, i nie żąda zniesienia nietykalności poselskiej kilkunastu posłów komunistycznych, którzy występują w liczbie najbardziej czynnych przywódców zaburzeń ostatnich miesięcy? Czemu nie przystępuje do natychmiastowego aresztowania kilkuset podlegających z zachębi kopalniach? Czemu wreszcie nie wyjuje spod prawa samej partii komunistycznej? Gdyby to uczynił, miaby niewątpliwie ogromną większość Francuzów za sobą”.

Pytania te dotyczą sprawy zasadniczej. Bo jest rzeczą jasną, iż nie będzie można utrzymać pokoju w kraju, o ile pozwoli się jakiegokolwiek organizacji na bezkarnie, stale i systematycznie przygotowywanie rozruchów, i to na domiar przygotowywanie ich z pomocą zagranicy. A przecież francuski minister spraw wewnętrznych, socjalista Jules Moch niedawno otwarcie powiedział, że rząd posiada dowody na piśmie, iż akcja strajkowa przygotowywana była i podtrzymywana nadal jest z zagranicy. Że znano na się odnieść rozkaz Kominternu że rząd posiadał nawet ich dokładną i autentyczną treść i dowody w postaci dokumentów. W tych warunkach jest oczywiste, że póki te rzeczy są możliwe i będą cierpienia, powrót do normalnych warunków i tym samym odrodzenie polityczne i gospodarcze Francji nigdy nie będzie możliwe.

Gdyby nawet rząd francuski tych dowodów nie posiadał, czytanie sprawozdań i artykułów pism moskiewskich oraz prasy komunistycznej całego świata — nie wyłącza jak paryskiej „L'Humanite” — nie pozostawia najmniejszych wątpliwości co do tego, kto i w jakim celu organizuje wstrząsy rewolucyjne we Francji.

Nie jest oczywiście naszą rzeczą zajmowanie stanowiska, co powinien w takich warunkach uczynić rząd francuski. Nie jest też naszym zadaniem, abyśmy się mieszać do spraw wewnętrznych obcego państwa, chociaż byśmy nawet — jak w tym wypadku — odnosili się do niego z największą sprawczością i troską o jego zwłószkę, sprawność i siłę. Ale nie możemy się powstrzymać od zadania samym sobie pytania, co ostatecznie stanie się z Francją, o ile stosunki dotychczasowe nie ulegną znaczącemu zmianom. Z punktu widzenia między narodowego zaburzenia obecne we Francji są oczywiście

warunkami uczynić rząd francuski. Nie jest też naszym zadaniem, abyśmy się mieszać do spraw wewnętrznych obcego państwa, chociaż byśmy nawet — jak w tym wypadku — odnosili się do niego z największą sprawczością i troską o jego zwłószkę, sprawność i siłę. Ale nie możemy się powstrzymać od zadania samym sobie pytania, co ostatecznie stanie się z Francją, o ile stosunki dotychczasowe nie ulegną znaczącemu zmianom. Z punktu widzenia między narodowego zaburzenia obecne we Francji są oczywiście

Rozbite prób ugody w sprawie Berlina

(t) W sprawie Berlina zapadło w dniu 24 października „rozstrzygnięcie” na Radzie Bezpieczeństwa ONZ. w Paryżu. Celem tego się na ogół spodziewano. Sprzymierzeni wprawdzie zgodzili się na formułę, ułożoną przez „szesć państw neutralnych”, a stanowiącą w gruncie rzeczy pewien kompromis.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

W tym samym duchu przemawiał delegat brytyjski, sir Aleksander Cadogan, oraz delegat Stanów Zjednoczonych, dr Jessup.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

tylko częścią wielkiej rozprawy, która toczy się między Zachodem i Wschodem. Wschód po raz drugi usiłuje wygrać kartę rewolucji we Francji. Stawka francuska jest — zwąszywszy rolę Francji i jej położenie — bardzo poważna. Udanie się, albo nieudanie tej gry, będzie miało bardzo duży wpływ na ogólny rozwój stosunków. O ile Moskwa przegra i tym razem, być może, że komunizm na Zachodzie poniesie cios decydujący o daleko sięgających skutkach.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

nie wymagał, rozstrzygnięć wielkich konfliktów międzynarodowego życia. Ustalana natomiast wskazówki dla międzynarodowej działalności i pewne mechanizmy, przy pomocy których mogłyby być regulowane dysputy i różnice tam, gdzie istnieje wola pokoju.

„ONZ musi być podtrzymana i wzmacniana na każdej prawnej drodze. Zasadniczo jednak problemy, istniejące pomiędzy światem sowieckim i światem zachodnim, nigdy nie zostaną przez nas rozwiązane przy pomocy ONZ. Siła, o której mówił gubernator Dewey, jest również istotną jak i próby pojednania się. Może zaistnieć kryzys, jak obawy w którym nam może okazać się koniecznym zatrzymanie samego brzoźdźdźca, jak wyjaśnienie podstawowych punktów spornych, które muszą być rozwiązane zanim ONZ będzie funkcjonować tak, jak to planowano. Albo znajdziemy

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Parodi na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ. — powziął został w duchu kompromisowym. Nie potajemno nikogo i daje praktyczne rozwiązania sporu berlińskiego. Mógł oświadczyć w imieniu rządu francuskiego, że przyjmujemy go i jesteśmy gotowi za nim głosować”.

„Tekst projektu uchwały — oświadczył delegat francuski, Aleksander Par

ATOM I STREPTOKOKI

MIGAWKI PRASA ZAGRANICZNA O POLSCE

Ubrojenie i metody walki podlegają zmianom mody na równi z damskimi kapelusami i wykwintną bielizną. Jeśli dawniej wojownik...

niego wojewódzkiego miasta, znikającego z powierzchni ziemi jak domek z kart. Nie, nie jak domek z kart...

Zdawało by się, że to już wszystko, co technika wojenna ma do powiedzenia. Należyniwojenną parą poszczep...

zaraz jakimi dysponuje współczesna strategia. Są tam i karbunkuly i periodyczna febra...

„DAWA I NOWA POLSKA” W londyńskim tygodniku „Spectator”, W. E. Reddaway zamieszcza recenzję z książki profesora W. J. Rose pt. „Poland Old and New”...

mimo „zdrowego sensu istniejącego wśród narodu o wrodzonym poczuciu tolerancji”. Dość dziwna osobliwość w książce o historyczno-naukowym założeniu jest obok...

Wkrótce po już trochę zapowietrzonym zakończeniu I wojny światowej pojawiła się moda na gaz. Mówiło się powszechnie, że przyszłe zmagania będą się odbywały w atmosferze gęsto zapełnionej gazem...

Wiele nareszcie coś nowego, coś, co jeszcze nie wyszło z mody: mgła. Gdzie tam, podziwiałem, już od dobrych paru miesięcy przelatało byłe modne. Tank-mogaw-kulomiot. Wytworzenie mgły wymaga stosowania bomby atomowej...

Najbardziej niebezpieczną jest psittacozis czyli psittakozja, powodująca śmierć w 20 wypadkach na sto. Zarazenie następuje przez dotyk lub przez wdychanie zarodków znajdujących się w powietrzu. Diagnostyka tej choroby jest niemiernie utrudniona...

Może w nieulgiwym czasie usłyszymy o jeszcze chytrowszych próbach, może uda się powstrzymać przedziwną chorobę z wywołaniem cieniokami jeli i tabesem. Korę z zębami gonokokami i zapaleniem osterdzia, botulizm z mgłą atomową, schizofrenia i żyłakami...

„Demokracja szlachetka”, która później zniknęła, została święta sportowana w osobie pewnego magnata, który, urodzony w tej samej okolicy co Paderewski, wyznał kiedyś, że prowadząc z nim konwersację, odnosi wrażenie jakby rozmawiał z sobą samym...

Wczoraj do Osóbki postanowił wjechać komunistów, przesunął się na prawe skrzydło P.P.S. i wystąpił przeciwko połączeniu się obu partii, które ongiś tak gorąco popierał...

Przedstawicielstwo „Orla Białego” w Stanach Zj. Przedstawicielstwo « Orla Białego » w Stanach Zjednoczonych objął p. L. Dudarew-Ossetyński, « Wilno », 2817 Ventura Boulevard, Agoura, tel. Superior 8-2180, P.O. Box 113, California...

Z odbudowy Kraju PRZYJAZDZIELNIA DZIELNICA UNIWERSYTECKA W WARSZAWIE Reżimowa „Gazeta Ludowa” pisze: Przyszła dzielnica uniwersytecka zostanie wybudowana na Polu Mokotowskim, w sąsiedztwie Politechniki Warszawskiej...

ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI NR 33 Poziomo: brogi, karaluch, baromet, Men, opar, pszczoła, góral, asysta, filigran, eter, sieć (wspak), Bułgaria, aeroplan, gwiazd...

KULTURA Nr. 12 Ukazał się nowy numer największego polskiego miesięcznika literacko-kulturalnego na obczyźnie, zawierający bogaty wybór szkiców, opowiadań i sprawozdań najwybitniejszych autorów polskiej obcych...

DZIELNICA SEJMOWA Komunistyczny „Głos Ludu” pisze m.in.: Centralnym obiektem tzw. „założenia sejmowego”, obejmującego rozległy teren położony między Skarpy i Łazienek aż do Muzeum Narodowego...

Co by było, gdyby...? (s. 8) Tygodnik londyński « The New Statesman and Nation » skupiający dookoła siebie skrajnie lewicową opinię w sprawie polityki Bevin, znowu powraca w ostatnich swoich numerach do zagadnienia samodzielnego państwa w Brytanii...

KLUB BIAŁEGO ORLA 2, Albert Gate — London S. W. 1. We środę dnia 27. b. m. oraz w czwartki i piątki wszystkich tygodni ZESPÓŁ AKTORÓW SCENY POLSKIEJ pod kierownictwem art. MARIANA HEMARA...

OWA AULA Wnętrze budynku uległo przebudowie przystosowującej je do nowego przeznaczenia — siedziby władz akademickich. Dawna, zbyt ciężka i niepraktyczna konstrukcja została w całości wyburzona...

CYFRY I DATY Rozbudowę gmachu Sejmu jesienią ub. roku zaczął trwać od czasu, pod nadzorem Warszawskiej Dyrekcji Odbudowy, szkieletowy budynek przy ul. Sienkiewicza 340 robotników podciągnięto do wysokości pierwszego piętra najniższymi szkieletowymi brykami...

THE ZEGRE WATCH Co. Ltd. (dawniej J. W. Zegre) 11, Old Bond Street (I piętro) Londyn W. 1. Naprawa zegarków Dla klientów zamiejscowych załatwiamy pocztą poleconą

OBDOBWA RATUJĄCA GDANSKIEGO Prasa krajowa donosi: Wydział Techniczny Zarządu Miejskiego w Gdańsku przystąpił do odbudowy zabytkowego Ratusza Miejskiego na Długim Rynku. Budynek ten uszkodzony podczas wojny, został zabezpieczony w latach 36-41, obecnie zaś zostaje doprowadzony do stanu używalności...

W SZWECJI koroni mieszczanie 3. kwartał 1950. rocznicę 32. Prenumeratę przyjmują „Wiadomości Polskie”, Riddaregatan 25, Stockholm

POSZUKIWANIA RODZIN MYSZOR Jan, ur. 1908, Łobzów-WOLBROM, nauczyciel, widziany we wrześniu 1941 w ANDIZON koło TASZKIENTU, poszukiwany przez siostrę w Kraju. Wszelkie informacje kierować: Bronisław HOSZYŃSKI, 28 Park Avenue, BLACKBURN, LANC'S, ENGLAND.

JĘZYK ANGLIJSKI Specjalnie prywatne nauczanie angielskiego w drodze korespondencyjnej. Napisz do: TUTOR, 64, Finchley Court, London, N. 3.

W ARGENTynie kwartał 6. p. 1950, półrocznie 12. p. Prenumeratę przyjmują „Wiadomości Polskie”, 626 Queen West, Toronto, Ontario.

LOTNICZO DO POLSKI NYLON, fully fashioned, para 15 sh. WATERMAN, wieczne pióro 39 sh. HASKOBA LTD., 29, REDCLIFF SQUARE, LONDON S.W.10

DOBÓR I ZAKUPNO LEKARSTW DO POLSKI. Bezpłatny porad, bez obowiązku zakupu, udziela lekarz P. & B. SUPPLY CENTRE LTD., 56 Draycott Place London S.W. 3, od 11 — 13 (prócz sobót).

W ARGENTynie kwartał 6. p. 1950, półrocznie 12. p. Prenumeratę przyjmują „Wiadomości Polskie”, 626 Queen West, Toronto, Ontario.

FUTRA I SKÓRKI BEZ KUPONÓW ZA POŁOWE ceny wysyłany do POLSKI lub innych krajów. Załatwiamy wszelkie formalności związane z wysyłką. LANGER & CO. LTD., 1, Notting Hill Gate, London W. 11. Tel.: BAY 3773

LEON SZELAGOWSKI — doktor praw Tłumacz przysięgły przy Najw. Sądzie Francuskim. 3, rue Debrousse, Paris 16. Metro: Alma Marceau. Tel. COPernie 47 — 64 TEUMACZENA URZĘDOWE

W ARGENTynie kwartał 6. p. 1950, półrocznie 12. p. Prenumeratę przyjmują „Wiadomości Polskie”, 626 Queen West, Toronto, Ontario.

HOTEL POLSKI i RESTAURACJA blisko Inspektoratu i Kombatantów FAIRFAX HOUSE, 117, Cromwell Road, London, S. W. 7. Tel.: FROBisher 7198 (Kolejka: « Gloucester Road ») Ceny przystępne. 0140

UCZCIE SIĘ ANGLIJSKIEGO I JEZYKÓW TERAZ Kursy od 9 rano do 10 wieczór bez wakacji świątecznych THE LONDON SCHOOL OF LANGUAGES, 319, Oxford Street, W. 1, MAY 2120 Spiesznie kursy hiszpańskiego i portugalskiego dla wyjeżdżających do Pld. Ameryki. 071

W ARGENTynie kwartał 6. p. 1950, półrocznie 12. p. Prenumeratę przyjmują „Wiadomości Polskie”, 626 Queen West, Toronto, Ontario.

NADESŁANYCH REKOPISÓW REDAKCJA NIE ZWRACA ZA TREC OGŁOSZEN REDAKCJA NIE BIERZE ZADNEJ ODPOWIEDZIALNOŚCI